

rõõmisalts, kui sa nääd et ta püksi foorma-
ga fäib.

Peet. Jo siis se lomoke jáab ennese pe-
le jálle?

Hans. Kuidas siis? üks mõtlik innimene
pallub agga siis Jummalad, et woiks
siggida ja ommad asjad aiada.

Peet. Jä terveks jálle, Hansole, jutso-
aiamast; olgo otse seks korrals; — peab
joudma jálle kojo pole!

Teine Jut.

Peet. Õrra wotta pahals, Hansole,
küben ta, se magguna liinjouttu sinnoga
aiana.

Hans. Et andko Jesukenne terivist, mis
sa piddid küssima?

Peet. Et sedda, millal uus perre hakkab
neile walmis sama.

Hans.

Hans. Ge tulleb nenda kui kuendal näd-
dalal eïgne Jani.

Peet. Mis märki woib sest sada?

Hans. Panne agga tähhele, kui Põ-
rendkildid (on nisuggused, kui kahhe tiwaga
kummalgi pole) lemmawad kui se näitab ag-
ga, ja on marratas pu, siis sa uessud, et
lifinoperre on õrra haudunud siis on wal-
mis!

Peet. Kas siis se wanita pu, omma jag-
go marsi wâlia annab?

Hans. Ei enne aïna ta mitte jagab
wâlia, kui emma Jummal annab teuimal
olla.

Peet. Ge emmoga, kulin ennemuiste,
peab õlete teggemist ollema.

Hans. Ei se kül walle olle; agga tedda
tuñuks'e teiste seast pea õrra.

Peet. Neil un keik üks nággo, kust sa
tedda